

HUISDOKTERSATTESTEN VOOR EEN VERKAPTE LEVENSVERZEKERING. — Het genootschap „O. V.” (Onderling Verzorgd) keert bij overlijden van een der daarbij aangesloten handelsreizigers aan de nagelatenen een zekere som uit, is dus een levensverzekering. Om zijn risico zooveel mogelijk te verminderen vraagt het bij toetreden een doktersattest, luidende: „Ik ondergeteekende . . . . . in qualiteit van . . . . ., wonende te . . . . ., sedert . . . . . bekend met . . . . . verklaar zonder eenig voorbehoud, dat deze heer een doorgaand goede gezondheid geniet, en alzoo niet lijdt aan lichaamskwalen of gebreken, welke bij mij ten zijnen opzichte het vermoeden kunnen doen ontstaan van de kans op een vroeger afsterven dan waaraan ieder gezond en welvarend mensch van dezelfde jaren onderworpen is”.

Een huisdoktersattest dus in den slechtsten, geheel verouderden vorm, tredende in de plaats van een keuring. De maatschappijen voor levensverzekering stelden zich vroeger ook met zulke attesten tevreden (men leze vooral wat HEYNSIUS in 1862 hiervan zeide, zie jaargang 1909, I, bldz. 1222). Zij zijn tot de invoering der keuring niet overgegaan, omdat de toonaangevende artsen dit wenschten, want daaraan hebben zij zich nooit gestoord, maar omdat zij begrepen, dat dit voor hun bedrijf voordeelig was. De handelsreizigers moeten dus in hun eigen belang hieraan een voorbeeld nemen, maar als zij toch liever de kosten der keuringen sparen, kunnen zij dit doen zonder den artsen onaangenaam te zijn, door van de toetredende leden te verlangen, dat zij een polis eener levensverzekering overleggen, waaruit vanzelf blijkt, dat zij geneeskundig zijn goedgekeurd,

Den collega's echter wordt nog eens op het hart gedrukt, zulke attesten *nimmer* te onderteekenen. Het maakt een ellendigen en verwarrenden indruk op de leeken, als zij in zulke zaken verschil van gedrag zien bij de artsen, en geeft aanleiding tot ongegronde oordeelvellingen, want wie het attest niet weigert zal nu eens voor een welwillend, maar dan weer voor een slap mensch worden aangezien, evenals degeen, die het weigert, door den een onwelwillend zal worden geheeten en door den ander een man van karakter. Om zulk „excès d'honneur” gelijkelijk met de genoemde „indignités” te ontgaan, trekke men één lijn, en wel die, welke reeds meer dan een halve eeuw geleden is aangegeven op goede gronden, die nog nimmer van geneeskundige zijde zijn weersproken, laat staan weêrlegd, maar waartegen nog maar altijd wordt gehandeld.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

EEN NIEUWE ZWANGERSCHAPSREACTIE IN URINE.

Naar aanleiding van het referaat op bldz. 399 in het nummer van 29 Januari van dit *Tijdschrift* over bovenstaand onderwerp wilde ik een opmerking maken.

Reeds verleden jaar deed ik onderzoekingen geheel volgens de nu door MALONE bekend gemaakte techniek. Ik hoop later hierop terug te komen, wil echter nu reeds opmerken, dat de uitkomsten, die ik kreeg, zeer veel minder betrouwbaar waren dan die van MALONE.

Het denkbeeld, dat eitwitsplitsende fermenten door de nieren worden doorgelaten, is niet nieuw. Zoo vond PFEIFFER (*Münch. med. Wochenschrift* 1914, n°. 24) bij uitgebreide huidverbranding een eiwitsplitsend ferment in het bloedserum, dat na eenige dagen ook in de urine verscheen. En in hetzelfde nummer van de *Münchener med. Wochenschrift* vind ik een artikel van SAGEL, die in de urine van lijders aan dementia paralytica, met de dialyseermethode, afweerfermenten tegen hersen-eiwit aantoonde.

Tilburg, 6 Februari 1916.

J. KOOPMAN, officier van gezondheid 1ste kl.